

בבית המשפט העליון

בש"פ 2064/10

בפני : כבוד השופטת א' חיות

המבקש : פלוני

נגד

המשיב : מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתפ"ח 1162/05 שניתנה ביום 14.3.2010 על-ידי כב' השופטים, א' טל, ר' לבהר-שרון ו' אמסטרדם

בשם העורר : עו"ד יובל חרל"פ

בשם המשיבה : עו"ד עדי שגב

החלטה

1. בהכרעת דין מיום 14.3.2010 בתפ"ח 1162/05 שניתנה בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים א' טל, ר' לבהר-שרון, ו' אמסטרדם), הורשעו העורר ומי שהיתה אשתו והיום היא גרושתו בעבירות של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי ובמעשה מגונה בקטין בן משפחה בנסיבות אינוס, שביצעו בבנם, יליד 4.10.2004, במהלך חודש ספטמבר 2005 והוא אז תינוק שטרם מלאה לו שנה. בעת ניהול ההליך בבית משפט קמא היו שני הנאשמים משוחררים בתנאים ובערבויות שנקבעו וכן הותר לעורר טרם מתן הכרעת הדין לצאת את הארץ מספר פעמים. ביום 14.2.2010, דהיינו כחודש לפני מתן הכרעת הדין ובטרם נקבע מועד לשימועה, הגיש העורר בקשה לצאת את הארץ במסגרת טיול מאורגן לקובה שקיבל כמתנה עקב הצטיינות במקום העבודה.

המשיבה לא התנגדה לכך ובית המשפט התיר את יציאתו לטיול כאמור מיום 16.3.2010 ועד 26.3.2010 (ראו החלטת בית המשפט המחוזי מיום 22.2.2010). דא עקא, ביום 11.3.2010, הודיע בית משפט קמא לצדדים כי בכוונתו לשמע את הכרעת הדין ביום 14.3.2010 ומששומעה הכרעת הדין באותו מועד והעורר הורשע בדין, עתרה המשיבה בסמוך לאחר מכן להורות על הגדלת הערבויות בתנאים המגבילים וכן להורות על ביטול ההיתר שניתן לעורר לצאת את הארץ ביום 16.3.2010 לטיול הנ"ל. בית משפט קמא נעתר לבקשה ובהחלטתו מאותו היום (14.3.2010) קבע מועד לשמיעת הטיעונים לעונש וכן הורה על עיכוב יציאתו של העורר מן הארץ עד החלטה אחרת ועל הפקדת דרכונו, ולמען הסר ספק ציין כי ההיתר שניתן לעורר לצאת את הארץ החל מיום 16.3.2010 ועד יום 26.3.2010, בטל.

2. מכאן הערר שבפניי, בו מלין העורר על כך שהחופשה אותה תיכנן שנה מראש לא תתאפשר והוא מדגיש כי עד כה הקפיד לקיים את התנאים המגבילים שנקבעו לו ואף שיצא את הארץ מספר פעמים הצדיק את האמון שניתן בו והתייצב לדיונים. עוד מדגיש העורר כי "מאז העשיה העבריינית" חלפו מעל חמש שנים, כי לא נשקף ממנו סיכון משום שהילד אומץ, והוא התגרש בינתיים מאשתו שעמדה לדין יחד עימו ולדבריו הוא "מנהל כמקודם חיים נורמטיביים לחלוטין".

המשיבה מצידה מתנגדת לבקשה ומדגישה כי נוכח העובדה שהעורר הורשע בעבירות שיוחסו לו וכן בהתחשב בכך שאין לישראל אמנת הסגרה עם קובה דין הבקשה להידחות.

3. ערר זה טוב היה לו שלא הוגש משהוגש. העורר הורשע כמי שבצוותא חדא עם אשתו דאז ביצע שורה של מעשי התעללות ופגיעות מיניות מחרידות בתינוק בן יומו לצורך גירוי וסיפוק מיני שלו ושל אשתו דאז. משהורשע העורר בדין ומשהוא ממתין לגזירת דינו, אין מקום להשוות את מעמדו כיום כנאשם שהורשע, למעמדו בעת שניתנו לו ההיתרים הקודמים כנאשם שחזקת החפות עומדת לו. אכן, העורר כמי שהורשע בדין אינו נהנה עוד מחזקת החפות ונוכח המעשים הקשים שבהם הורשע, אין להוציא מכלל אפשרות כי אם ייצא את הארץ יבחר להימלט מאימת הדין ומאימת העונש הצפוי לו. על כן בצדק ביטל בית משפט קמא את ההיתר שניתן לעורר קודם הכרעת הדין, לצאת לטיול בקובה ולא שמעתי מפי העורר כל נימוק מבורר המצדיק התערבות בהחלטה זו.

הערר נדחה, אפוא.

ניתנה היום, כ"ט אדר, תש"ע (15.3.2010).

ש ו פ ט ת

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 10020640_V01.doc את
מרכז מידע, טל' 02-6593666 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il